

Olv.: Iz 56,1.6-7 – Róm 11,13-15.29-32 – Mt 15,21-28

A kánaáni asszony

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek!

Nem azért vagyunk itt, mert vasárnap és ünnepnap szentmisét becsületesen hallgass, így szól az egyházi parancs. Nem ezért jöttünk ide, hanem mert válaszolni akarunk az Istennek. Mi megismertük Isten szeretetét és ebből a szeretetből élünk! Ez a hívők hatalmas kincse!

***Amilyen mértékben tudunk Isten szeretetéből élni,
olyan mértékben tudjuk Istent megjeleníteni a világban! Van tennivalónk!***

A világ istentelen, igen sokszor azt is mondhatjuk, hogy embertelen, aki istentelen az embertelenné is válik. Isten az ő szeretetével formálni akarja a mi életünket, a gondolkodásunkat, a lelkünket, hogy emberarcú lényekként éljük a mindennapjainkat.

Ma ezért vagyunk itt, mert Isten szeretetére válaszolni akarunk!

Most legyünk kicsit önző gondolkodásúak, ***ezt a szentmisét azért ajánljuk fel, hogy akik itt vagyunk, mi tudjunk méltó választ adni az Istennek! Isten formálja az életünket!*** Ez külön-külön is mindegyikünk feladata!

Könyörögjünk

Istenünk, te mennyei kincseket készítettél azoknak, akik szeretnek téged. Adj szívünkbe irántad buzgó szeretetet, hogy mindenben és mindennél jobban szeressünk és elnyerjük ígéreteidet, amelyek minden vágyunkat felülmúlják a mi urunk Jézus Krisztus, a Te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben Isten mindörökkön örökké. ***Amen***

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Ma izgalmas - talán így is mondhatnám - filozófiai kalandra hívom Önöket. Ma el kellene döntenie mindenkinek, aki itt van: mekkora a hite? Arra gondolni sem merek, hogy ül itt valaki olyan, aki hitetlen, akinek nincs hite. Ahogy hallottuk az elmúlt héten, vagy két héttel ezelőtt, amikor Jézus a hullámokat lecsendesítette és a kétségbe esett tanítványoknak mondta: Mit féltetek kicsinyhitűek! Nem azt mondta, hogy ti hitetlenek, volt azoknak hitük, csak kicsi.

Ma azt hallottuk, hogy egy föníciai asszonynak – aki nem volt zsidó – Jézus azt mondta: Asszony! Nagy a te hited! Széles a skála kicsiny hittől a nagy hitig. Jó lenne számba venni a válaszukat, mert a hit: – a hittel kapcsolatosan így gondolkodunk – hit az Istenben. Nem jó az irány! Sokkal inkább a hittel kapcsolatosan ezt a szempontot kellene mélyíteni magunkban:

***A hit válasz az Istennek!
Innen indulunk el!***

Miről van szó? Hallgatva a mai olvasmányt, szentleckét, evangéliumot, az időben megnyilatkozó Istennek adandó emberi válaszról! A hit válasza – talán így is mondhatnám – hitvallás, a hívő vallomása, válasza annak az embernek van az Isten számára, aki a világban fölismerte az Isten szavának az igazságát, az isteni szónak az igazságát, amely árad felénk.

***Az Isten igazsága a szeretet áradása!
Aki ezt fölismerte az válaszol az Istennek!***

Isten minden szava, minden megnyilatkozása, cselekedete szeretetből származik! Aki az Isten különböző megnyilatkozásaiban fölismerte az Isten szeretetét, az válaszol az Istennek! Az ember, aki válasz nélkül hagyja az Istent, - akár azért, mert nem számol az Istennel, mert neki semmi köze nincs Istenhez, ha van, - az hitetlen, nincs válasza a szeretetre!

***Az Isten szeretetére válaszoló ember a hívő ember!
Akinek nincs válasza Isten szeretetére: az hitetlen! Itt ez a döntő!***

Ha a hit héber értelmét nézzük, akkor még világosabb lesz ez a számunkra, a héberben a hit az **aman** szóból származik. Van még egy szava is a hébernek a hitre, **a habar**. Aman jelentése, ebből származik az amen. Minden közös imádságnál a fülünknek, a tónusnak igen fontos a jelentősége. A magyar kiejtés felel meg leginkább a héber aman kijelentésnek. Héberül ez úgy hangzik, hogy amen. Egyes országok mit művelnek ezzel az amennel: émen, amén.

Amen! Mit jelent? Biztonság!

Nem véletlen, minden imádság végén ott van az amen, ezzel pontot teszünk az imádságunk, vagy akármilyen megnyilatkozásunk végére. Biztosak vagyunk benne, biztonságot ad az, amiről szó van abban az imádságban, abban az isteni üzenetben, isteni szóban.

A másik a bizalom!

Hasonlít a kettő egymáshoz, az amen és a habar. Akinek odafigyelünk a szavára, amely szó eligazítani akar, amely a szeretetből származik, biztonságot ad az embernek. Ha az ember ezt fölismeri, akkor bizalom ébred benne aziránt, akitől ez elérkezik hozzá. Rendkívül fontos ma, amikor a hit, az Istennek adott válasz mintha elnémult volna Európában, Magyarországon is.

Életemben nem volt még ilyen kevés ember ilyen vasárnapon nyáridőben. Mindig mentgettük az embereket, mindenki nyaral. Most is mentetjük őket. Nemcsak erről a vasárnapról van szó általában. A biztonság, ami az Istennel való kapcsolatból származik. A bizalom, ami Isten felé irányul elsősorban.

***Kiárad a biztonság az egymással való kapcsolatunkra
és az egymásba vetett bizalomra is!***

Ezért sajnálom nagyon a hitetleneket. A hitetleneknek nincs szavuk az Isten számára, nincs biztonságuk és nincs bizalmuk senkiben, semmiben, ezért veszélyesek. Ne onnan induljunk el, hogy a hit bizalom az Istenben, vagy hit az Istenben, hanem a választól függ, hogy van-e hitünk! Ez a válasz alapozza meg a biztonságunkat, ez mélyíti el bennünk a bizalmat is az Isten iránt. Ez megy tovább az emberi kapcsolatainkban! Ez ma ebben az elbizonytalanodott világban, ahol az emberi kapcsolatok bizalomszegények, ha egyáltalán kapcsolatnak mondhatók. Az emberi kapcsolatok mennyire jelentenek biztonságot?

Ebből származóan szeretném felhívni a figyelmet arra, ami ma nagyon hangsúlyos, hitetlen világban, istennélküli világban, keresztényellenes világban, egyházüldözések korában rendkívül fontos elgondolkodni azon: Mi ad értelmet a létünknek?

A létünknek két szempontból lehet értelme! A jövőnkéről van szó!

Az egyik az önmegvalósítás – talán így mondhatnám – a leginkább uralkodó gondolat ebben a világban, amilyen világ van elsősorban Európában.

A másik az önkorlátozás viszont annyira visszafogott, mint ahányan vagyunk itt, ahányan igazából válaszolunk az Istennek. Nagyon kevesen vagyunk ez az igazság!

A globalista liberálisok középpontba teszik az önmegvalósítást, azt az embert, akit föl kell szabadítani, akit meg kell menteni minden kényszersztől, a vallás kényszerétől, az egyházi kényszerektől, a családi kényszersztől, a nemzet kényszerétől. Gondoljunk csak arra, hogyan gondolkodnak az emberek a családról, a nemzetről, a hitről, a vallásról, a kereszténységről?

Kényszer, meg kell szabadítani ezektől az embert, mert különben nem valósul meg az élete. Ez a hitetlen világ iránya, a globalista liberálisok világa!

Ez a gondolkodás gyűlöl minden határt, minden megszorítást, minden hatalmat, amely gyakorolja a vezetést. Ezért a rengeteg tüntetés, lázadás. Ez a gondolkodás kényszernek, beszorításnak tartja a múltunkat. A múltat végkép el kell törölni! Amerikában döntik le a szobrokat. A vallás, a kereszténység, az Egyház eltörlése, ne szorítsanak be bennünket.

Fájdalom, az embereknek felváltják még a normális szexuális életét is. Mivel magyarázható mással az egyneműek párkapcsolata. Egy évvel ezelőtt mennyire megbotránkoztunk, amikor a bolognai egyetemen egy szélhámós egyetemista megalázta Szűz Máriát. Föl volt háborodva, amikor korlátozták. Úgy gondoltam, hogy szekularizált Olaszországban élek – válaszolt – és azt tehetek, amit akarok. Az ember felszabadítása, ez a hitetlen világ életformája.

A másik az önkorlátozás, ami a mi életformánk lenne! Talán tudjuk is, de ezt jobban érvényesíteni kellene. Az önkorlátozás, mint életforma, életstílus – jobb, ha ezt mondom – azt jelenti, az ember tudja, bűnben fogant, bűnben született. Önző, gyarló emberi természettel jövünk a világra. Amikor az ember vállalja az önkorlátozást, akkor lassan megszületik az ember a szabadságra. Az ember kikeveredik önző, csak magamnak élek világából.

Azokat az értékeket helyezi előtérbe, amelyek az életünk alapját jelentik!

A családot, a nemzetet, a kereszténységet, egyáltalán ahol gyógyul az ember bűnös természete. Az ember alkalmassá válik az egymással való közös életre, egymásra figyelünk, egymáshoz alkalmazkodunk, egymásért áldozatot hozunk. Nem leszünk egymásnak kiszolgáltatottjai. Létrejön egy olyan világ, amelyben lehet emberhez méltó életet élni!

Nem egyszerű, nem könnyű! Ki foglalkozik ma ezzel igazán tudatosan, igen sokszor még mi egyháziak sem. Mit is jelent, hogy az ember vállalja az önkorlátozás útját. Mindez azért nagyon lényeges, mert választ kell adni az Istennek! Aki ezt az utat járja, az igent tud mondani az Istennek, minden igazságának, minden szavának, minden cselekedetének.

Ennek az asszonynak - akiről ma hallottunk - éppen ezért nagy a hite, mert tudta azt, hogy az Isten szeretete nem fog el! Isten és ember közös története erről szól. A zsidók kiválasztottsága, Isten egy népet választ magának, hogy őrizze az egy Istenbe vetett hitet. A pogány istenek világából – akik uralkodtak az embereken, akik zsarolták az embereket

elsősorban érzelmileg – menti ki Isten az embert. A zsidóságnak ez a küldetése. Istenünk az az Isten, akinek minden szavát, cselekedetét a szeretet motiválja: értünk Isten!

Az Újszövetség világában Jézus Krisztus közöttünk járt és csak jót tett. Szeretetből tett minden jót értünk és gyűjti maga köré azokat, akik fölismerik azt, hogy egymásnak csak jót szabad tenni, mert a szabadság nem arra való, hogy egymás életét megkésérítsük. A szabadság arra való, hogy egymásnak jót tegyünk! Ez az isteni válasz a mi emberi életünkben!

Fölismerve Istent, aki szeret minket, szabaddá tesz, biztonságot ad, bizalmat érezhetünk iránta. A felé a Jézus felé fordulunk, aki csak jót tesz, arra segít bennünket, hogy ez a jó határozza meg egymás iránt, egymás felé a gondolkodásunkat, a cselekedeteinket.

Most el kell döntenie mindenkinek, kicsi a hite, vagy nagy a hite. Ez az asszony inspirálhat bennünket, ő szír főníciai. Azon a vidéken van ez a találkozás, ami a mai nevén Libanon, Tirusz és Szidon, a tengerparti Fönícia, ahol a kereskedő népek éltek, akik leszték a sarcot. Az a sok robbanóanyag is ott a tengerparti raktárakban feküdt, ami ma is akkora bajt okozott.

Minden azon múlik, hogy milyen a mi válaszuk, mennyire elkötelezett. Ha ezt komolyan vesszük, még ha kevesen is vagyunk, a sóból kevés is elég, de akkor az sózson. A fényből kicsi is elég, de akkor az világítson. A kovász csipetnyi, de kenyér kell, hogy legyen belőle.

Ezt az új szemléletet próbáljuk elültetni a szívünkben, a hit az ember válasza a szeretet Istenének, aki a szavaival jót tesz, a tetteivel értünk van!

***Akkor talán valami fordul bennünk!
Ha bennünk fordul valami, akkor a világ is fordul!
+ A M E N +***

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek! Amikor Jézus visszaemlékezett erre a Tirusz, Szidon környéki útjára, akkor Korozainban, Betszaidában azt mondta: jaj nektek, mert ha Tiruszban, Szidonban történtek volna, amik nálatok történtek, akkor azok már megváltoztak volna. Ez jutott eszembe: jaj neked Európa! Mi minden történt itt az egyetlen keresztény földrészen, Európában, amely a kereszténységben született. Jaj neked Budapest, Bukarest, Belgrád, Brüsszel, Berlin. Ha másutt történtek volna, amik a keresztény Európában történtek, akkor...

***Még menthető talán valami! Mentsük! Ezért imádkozunk!
Mi Atyánk...***

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Most Isten áldásával indulunk tovább az utunkon. Erre tudatosan gondoljunk, a hitetlenektől nem várható el más, mint az önmegvalósításban való gondolkodás. Viszont tőlünk Isten joggal elvárhatja az önkorlátozás magatartását. Ezáltal épül a nemzet, épül az ország, - mint a legkisebb sejt - épül a család, mert minden ezzel kezdődik.

Minden ember számít, minden élet számít. Egyedül Isten érheti azt el, hogy mindenki számítson azáltal, hogy jó válaszuk van Istennek! Sok minden függ ezen, azon is, hogy mi valóban, hogyan tudjuk formálni, alakítani az életet. ***Csütörtökön Szent István király ünnepén reggel 9 órakor lesz a szentmise!*** Szent István királyról elnevezett Irgalmas Rendi tartomány a magyar. Kis kápolnánknak is Szent István király a védőszentje és ez a búcsúnapja

i
s
.

M
i
n